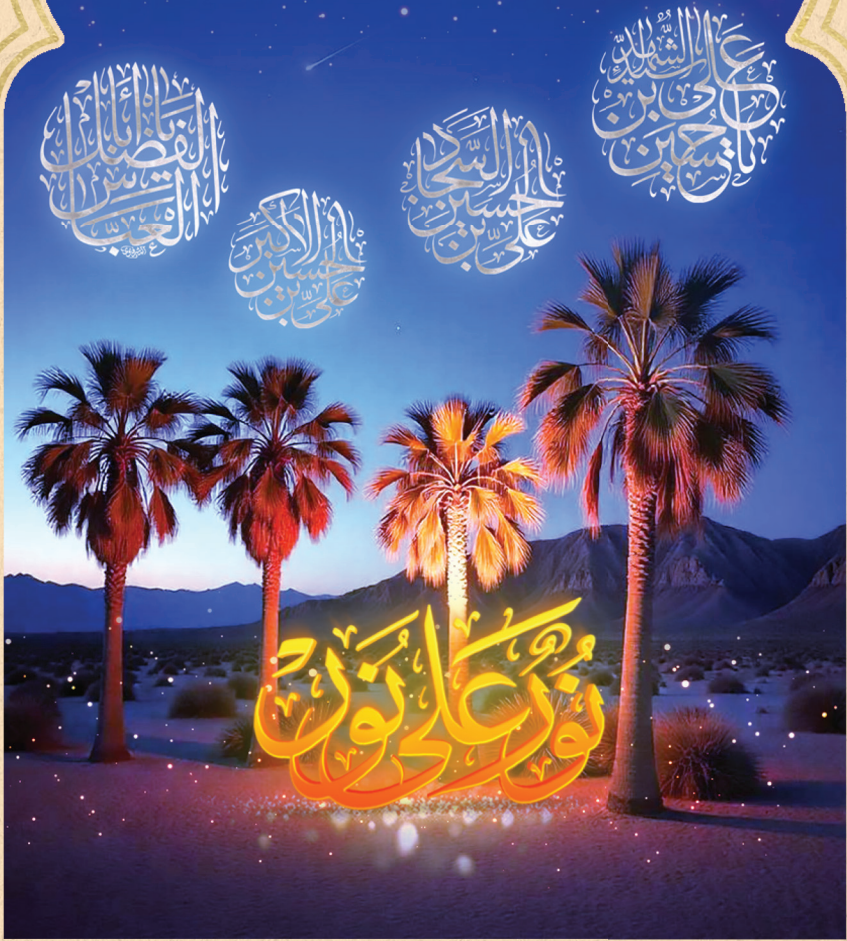

مسابقه بزرگ

نور علی نور

همراه با جوایز ارزنده و متبرک
حرم مطهر رضوی

پرسش‌ها از متن موجود در پشت برگه طرح شده است.

برای شرکت در مسابقه، کافی است به ترتیب نام مسابقه و شماره گزینه‌های صحیح پرسش‌ها را به صورت عددی ۴ رقمی، همراه با نام و نام خانوادگی خود، به سامانه پیامکی ۰۲۲۲۲۸۰۰۰۸۰ ارسال کنید.

مثال: **نور ۱۲۳۴** **رضا رضوی**

مهلت: **۲۵ بهمن ۱۴۰۳**

پرسش اول:

شعیان در مورد دوران قبل از تولد ظاهری معصومان علیهم‌السلام چه اعتقادی دارند؟

۱. همه معصومان علیهم‌السلام قبل از تولد ظاهری، نامگذاری شده‌اند.

۲. همه معصومان علیهم‌السلام قبل از تولد ظاهری، با مردم سخن گفته‌اند.

۳. همه معصومان علیهم‌السلام قبل از تولد ظاهری، عالم هستی را به نور خودشان نورانی کرده‌اند.

۴. هیچ کدام

پرسش دوم:

با ذکر کدام عبارت حضرت آدم علیه السلام اشک در چشمانش جاری و توبه اش پذیرفته شد؟

۱. **يَا حَمِيدُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ**

۲. **يَا عَلِيُّ بِحَقِّ عَلِيٍّ**

۳. **يَا فَاطِرُ بِحَقِّ فَاطِمَةَ**

۴. **يَا قَدِيمُ الْإِحْسَانِ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ**

پرسش سوم:

عنوان «اباقربه» برای حضرت ابوالفضل العباس علیه السلام به چه معناست؟

۱. صاحب مشک

۲. فرمانده سپاه حسین علیه السلام

۳. حمله‌کننده بی‌برگشت

۴. پرچمدار

پرسش چهارم:

«این [دختر] را نیکو نگه دار. به‌زودی فرزندی برایت می‌آورد که در زمان خودش پس از تو بهترین

فرد روی زمین است.» این جمله از فرمایشات چه کس است؟

۱. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله

۲. امام علی علیه السلام

۳. امام حسین علیه السلام

۴. امام سجاد علیه السلام

ماه تولد کربلا

ماه رجب، فروردین سلوک است و ماه شعبان، اردیبهشت معرفت و عبودیت و رمضان المبارک، خردادماه عشق و ایثار. این سه ماه، فصل بهار خودسازی‌اند و فصل اعتدال و استواری عقل و دل در طریق حق. و باز این شعبان‌المعظم است که ماه میانه این فصل است؛ روزها و شب‌های این ماه، دل و جان را از همان ابتدا کربلایی و عاشورایی می‌کند؛ سوم شعبان میلاد حضرت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام است؛ چهارم‌ش، تولد ابوالفضل‌العباس علیه السلام؛ پنجم‌ش، طلوع نور سیدالساجدین علیه السلام و یازدهمین روزش نیز هنگامه درخشش دوباره نور پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله با ولادت علی‌اکبر علیه السلام. گویا ماه شعبان، ماه تولد کربلا و عاشوراست!

نفر پنجم پنج‌تن

حکایت حسین علیه السلام حکایت دیگری است. به‌اعتقاد شیعیان، همه معصومان علیهم‌السلام قبل از تولد ظاهری، عالم هستی را به نور وجودشان نورانی کرده‌اند. از همه آن‌ها قبل از میلادشان حقایق زیبایی را خوانده و شنیده‌ایم؛ اما حکایت او قصه دیگری دارد. جبرئیل علیه السلام بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نازل می‌شود و خبر ولادت مولود سوم شعبان را چنین اعلام می‌دارد که امامت در نسل این مولود است و امت پیامبر، او را شهید می‌کنند.^۱

نوزاد آسمانی

یاس پیامبر، زهرای اطهر علیها السلام در ایام بارداری، در وجود این ماه آسمانی چه می‌دید؛ آنگاه که برای پدرش نقل کرد: در ماه سوم و چهارم با این نوزاد تنهایی‌ام برطرف شد. در ماه پنجم، عبادت کار شب و روز من شده بود و حالم حال دیگری بود. ماه ششم چه ماهی شده بود؛ تا شب ولادتش، شب‌های این ماه نیازی به چراغ نداشتم و هنگامی که در مصلّای خود می‌نشستم، از وجود خود صدای «سبحان الله» می‌شنیدم...^۲ این قصه دهان‌به‌دهان، نقل محافل و نُقل مجالس یاران خاص پیامبر صلی الله علیه و آله می‌شود و این چشم‌به‌راهی شگفت‌انگیز به اوج می‌رسد.

ولادت حسین علیه السلام

خنده و گریه، غم و شادی، این است قصه ولادت حسین علیه السلام. تولد او کم‌نظیر است و مجلس جشنش آمیزه‌ای از خنده و گریه و غم و شادی! نوزادی متولد شده است و همه شادند. تبسم شیرین پیامبر صلی الله علیه و آله نیز حاکی از همین شادمانی است؛ اما این فقط یک روی سکه است. آنگاه که اسماء، مولود سوم شعبان را در پارچه‌ای سفید نزد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله آورد و آن حضرت در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه گفت، او را در آغوش فشرد و گریست؛ سپس به اسماء فرمود: «برای مصیبت فرزندم می‌گیریم.» او را می‌بویید و لب‌ها و دندان‌هایش را می‌بوسید و می‌گریست برای مصیبت او!^۳

نامی که از همه دل می‌برد

روایت نام‌گذاری این نوزاد شبیه حکایت نام‌گذاری جدّ و پدر و مادر و برادر اوست. این نام‌گذاری هم کار خداست. «حسین» نام آسمانی «شَبّیر» دومین فرزند هارون، وصی شایسته موسی‌بن‌عمران علیه السلام است.^۴ این همان نامی است که وقتی آدم در توبه خود به درگاه خدا به آن رسید و زبان بر آن گشود، قلبش به‌تپش افتاد و دلش شکست، اشک از چشمانش جاری شد و گفت: «يَا قَدِيمُ الْإِحْسَانِ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ» و این‌گونه بود که توبه آدم علیه السلام و حوا، با نام حسین علیه السلام مُهر قبول خورد.

به‌راستی چه سرّی است در این واژه پُرمزوراز که همه قفل‌های بسته را می‌گشاید و باران اجابت را نازل می‌کند؟!

طلوع ماه

چهارم شعبان سال ۲۶ هـ.ق، عباس علیه السلام چشم به جهان گشود، یک روز پس از سالروز تولد حسین علیه السلام و به‌رسم ماه که پس از خورشید می‌آید. مبارک باد قدم این ماهتابی که یاور و همدم همیشگی آفتاب خواهد شد!

عباس به‌معنای شیر خشمناکی است که شیرهای ژیان از او می‌گریزند، مشهورترین نام سردار کربلاست. نام دیگرش ابوالفضل است. ابوالفضل کنیه اوست و هرچند به‌راستی پدر فضیلت‌هاست؛ اما ظاهراً به‌دلیل داشتن فرزندی به نام فضل، این عنوان را بر او نهادند. سقا و ساقی نامی است که نشان‌دهنده آب‌رسانی ابوالفضل علیه السلام است. گویا عباس علیه السلام را پیش از کربلا به این نام نیز نامیده‌اند. «اباقربه» یعنی صاحب مشک نیز از همان منشأ سقایت سرچشمه می‌گیرد. یکی از القاب ابوالفضل العباس، قمر بنی‌هاشم است که به‌دلیل زیبایی اوست. «حامل اللواء» و «صاحب الراية» به‌معنای پرچم‌دار، «رئیس عسکر الحسین» به‌معنای فرمانده سپاه حسین و «اطلس» به‌معنای شجاع و حمله‌کننده بی‌برگشت و سرخ‌روی زیبارو از دیگر القاب اوست. عباس‌بن‌علی علیه السلام به‌دلیل گره‌گشایی در همه صحنه‌ها به‌ویژه کربلا و استجابت دعا با توسل به نام مبارکش، به باب‌الحوائج شهرت یافته است. این عزیز در زیارت مخصوص خود نیز عید صالح نامیده شده است. درمجموع در کتاب‌های مقتل، شانزده نام و عنوان برای این شخصیت بزرگوار برشمرده‌اند.^۵

امام الساجدین

در پنجمین روز شعبان سال ۳۸ هـ.ق آسمان مدینه، شهر پیامبر صلی الله علیه و آله با طلوع چهارمین اختر امامت منوّر شد.

سیدالساجدین علیه السلام نزد خداوند سیدالعابدین و زین‌الاولیاء است. در علت نام‌گذاری آن حضرت به زین‌العابدین نیز گفته‌اند که این لقب را از آسمان برای او سرودند. علی‌بن‌الحسین علیه السلام در مرتبه‌اعلای فضائل اخلاقی قرار داشت؛ به‌گونه‌ای که شخصیتی چون امیرالمؤمنین علی علیه السلام او را بهترین اهل‌زمین بعد از اباعبدالله علیه السلام [در زمانه خودش] معرفی می‌کند؛ آنجاکه در فرمایشی خطاب به امام حسین علیه السلام، به تکریم شهربانو مادر امام سجاد علیه السلام سفارش کرده و می‌فرماید: این [دختر] را نیکو نگه دار. به‌زودی فرزندی برایت می‌آورد که در زمان خودش پس از تو بهترین فرد روی زمین است. این دختر مادر پیشوایان پاک است و علی‌بن‌الحسین زین‌العابدین از او متولد می‌شود.

فقط شخصیتی بزرگ همچون زین‌العابدین علیه السلام می‌تواند پرتویی از مقام عبودیت در محضر اقدس حق تعالی و عشق یک انسان کامل به خداوند را در قالب صحیفه سجادیه نمایان کند. این ولیّ خدا خالصانه‌ترین نجواها را با خدای خویش را در قالب دعا بیان کرده است. در این ذخیره ارزشمند امام‌الساجدین علیه السلام چهارچوب جهان‌بینی اسلامی پی‌ریزی شده است تا امت با این میراث که در قالب رازونیاз با معبود و بیان حاجت در پیشگاه حق تعالی بیان شده است، به دریای بی‌کران علوم و معارف الهی دست یابند.

مه‌پاره‌ای از جنس نور

حضرت علی‌اکبر علیه السلام مولود خانه امامت و پرورده دامن ولایت و نجابت است. تولد او در یازدهم شعبان سال ۳۳ هـ.ق در مدینه بوده است. پدرش حسین‌بن‌علی علیه السلام و مادرش لیلی، دختر ابی‌مّزّه‌بن‌مسعود ثقفی، از خاندانی جلیل و باشرافت است. این عزیز چون بزرگ‌ترین پسر سیدالشهدا علیه السلام بود، به علی‌اکبر مشهور شد.^۶ تربیت شایسته امام حسین علیه السلام سبب شد تا علی‌اکبر به بهترین صفات کمال آراسته شود. عواملی همچون وراثت، اصالت خانوادگی، تربیت صحیح و زمینه‌های کسب علم و فضایل که از عناصر تشکیل‌دهنده شخصیت هر فرد است، در بهترین شکل برای بالیدن این نهال خوش‌آتیّه فراهم بود. این همه باعث شده بود که خلق‌و‌خو و رفتار و حرکات و ادب و متانتی در حد اعلا حُسن داشته باشد؛ آن‌گونه که گفته و نوشته‌اند، رفتارش حرکات و رفتار پیامبر خدا صلی الله علیه و آله را در ذهن‌ها زنده می‌کرد.

۱. محمدبن‌علی‌بن‌بابویه قمی (شیخ صدوق)، کمال الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۴۱۵.

۲. محمدباقر مجلسی، بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۳۸.

۳. محمدباقر مجلسی، بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۳۹ و ۲۴۰.

۴. محمدباقر مجلسی، بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۳۹.

۵. تک: معصده‌فاسنگری، ماه درآب، ص ۱۶۲ و ۱۶۳.

۶. البته برخی نیز امام‌سجاد علیه السلام را پسر بزرگ امام حسین علیه السلام می‌دانند.